

begjære Mere baade i den ene og den anden Retning. Hvorvidt Ministeriet kan have Grund til at vente, at Folkethinget vil imødekomme Ministeriet i saa Henseende, vil jo nu vise sig. Loven af 1880 om Søværnets Ordning blev givet, jeg tager vistnok ikke fejl, naar jeg siger, under en vis Svaghedsstilstand i dette Thing, det bærer i alt Fald Præget af en Svagthed fra Oppositionens Side. Det tør vistnok ikke nu ventes, at Folkethinget, der sikkert ikke nu er svagere og vistnok heller ikke lige saa svagt som den Gang, vil gaa ind paa de Fordringer, der stilles i dette Forslag saa vel som de Fordringer, der stilles i det i Landstinget liggende. Loven om Søværnets Ordning af 1880 forøgede Udgifterne til Søværnet i en meget betydelig Grad, og Finantsudvalget har vist sig fuldstændig villigt til at tage Konsekventerne af denne Lov, selv om det ikke den Gang, da Loven blev givet, kunde overse dem i deres fulde Omfang. Det har gjort det i videre Omfang, end jeg for mit Vedkommende anser fornødt, men jeg har føiet mig derefter, for at vi ikke skulle paadrage os Beskyldninger for, at vi ikke ville opretholde bestaaende Love. Men det har ikke været nok dermed, Ministeriet har stillet yderligere og yderligere Fordringer, Fordringer, der gik langt ud over, hvad der den Gang var Meningen, at Søværnets Ordning skulde være. Ministeriet har baade villet fremstykke Skibsbygningen i en betydelig høiere Grad, end det den Gang kunde antages at være Meningen, eller det i alt Fald var Meningen fra dette Things Side, fra de Medlemmers Side, der stemte for Søværnsloven. Det er meget muligt, at det laa i Ministeriets Ønsker og Tanker, men det laa ikke i de Aftaler og den Overenskomst, der maatte forudsættes at ligge til Grund derfor, at Skibsbygningen skulde fremmes i det Omfang, som sket er, og jeg skal navnlig fremhæve et Punkt, hvor det er sket i et Omfang, der gaar langt ud over, hvad der den Gang kunde være Tale om. Det er med Hensyn til Udviklingen af Søminevæsenet. Vi hørte nylig af den ærede Minister, at Søminevæsenet den Gang var i sin Barndom, man kunde ikke den Gang forudsæ, hvilken Udvikling det vilde tage. Man havde navnlig ikke den Gang for Øie, hvad man senere har anset for nødvendigt, nemlig at anbringe Søminer i Krigsskibe i det Omfang og af den Størrelse, som nu senere er sket, og foretage de Forandringer i Skibenes Bygning, som deraf blev Følgen. Man havde overhovedet ikke Søminevæsenets Udvikling for Øie ved Søværnsloven, i alt Fald paa ingen Maade i

det Omfang, hvori Udviklingen senere er sket. Naar vi derfor nu staa overfor et Forslag om Tillæg til Søværnsloven, maa vi rejse os det Spørgsmaal: Skulle vi opretholde den ved Søværnsloven af 1880 indstiftede Ordning af Materiellet, og ved Siden deraf give Søminevæsenet den Udvikling, som vi ønske, eller vilde det ikke være rimeligere og mere stemmende med Forholdene og fuldstændig tilstrækkeligt for billige militære Krav, om vi samtidig med, at vi give Søminevæsenet den Udvikling, som vi i det Hele maa anse for fornøden, foretage en Indskrænkning i Flaadens øvrige Materiel. Det er en Betragtning, som ikke kunde fremkomme, i alt Fald ikke paa den Maade, som jeg her fremsætter den, i 1880, men som nu, da Spørgsmaalet om et Tillæg til Søværnsloven fremkommer, paatrænger sig med Nødvendighed. Jeg tror at være i Overensstemmelse med sikkert den aldeles overveieende Del af det Parti, hvortil jeg hører, naar jeg siger, at den Fordeling mellem store og smaa Skibe, som blev fastsat i 1880, lægger man ikke samme Vægt paa nu; tværtimod, man mener, at vi bør indskrænke Flaaden til mindre Skibe i Forbindelse med Søminer, og at Omordningen af Søværnet bør gaa i den Retning, og ikke i den Retning, som den ærede Minister har foreslaet i de to Lovforslag, jeg har nævnt, nemlig en stærk Udvikling af de store Skibe foruden ogsaa af de smaa samt ved Siden deraf en Udvikling af Søminevæsenet. Det viser sig ogsaa, at vi derved vilde komme ind paa en Beføstning, som overstiger langt ikke blot, hvad der er paatænkt ved Søværnsloven, men ogsaa, hvad vi hidtil have udgivet. Den ærede Minister har i de to provisoriske Aar 1885—86 og 1886—87 ndgivet ialt 1,260,000 Kroner mere til Skibsbygning, end der var bevilget ved Finantsloven for 1884—85. Paa Finantsloven for indværende Aar er der stillet Forslag om en extraordinær Udgift af 1,000,000 Kr. til den egentlige Skibsbygning ud over det normerede Beløb af 1,200,000 Kr. og desuden forskellige, ikke ubetydelige Beløb til extraordinær Udvikling af Søminevæsenet, og i det Lovforslag, som ligger i Landstinget, stilles der Forslag om en hel Del Millioner Kroner — jeg betragter ikke Tallet som endelig fastsat, og vi have jo endnu ikke set Lovforslaget her —, alt dette vil føre til en betydelig Udvidelse af Flaadens Materiel i dobbelt Retning ud over det, som var paatænkt ved Søværnsloven af 1880. Jeg nævner dette her, fordi man ikke kan undlade at tage Hensyn til den Udvikling af Materiellet, som dels er foregaaet provisorisk og dels tilsigtes ved den omtalte Lov, naar man skal